

การแก้ไขปัญหการดื่มสุราเชิงพุทธบูรณาการ*

THE SOLUTION OF DRINKING LIQUOR BY BUDDHISM INTREGATION

อุดมชัย อมาตยกุล

Udomchai Amatayakul

พูนชัย ปันธิยะ

Poonchai Punthiya

เทพประวิณ จันทรแรง

Thepprawin Chanraeng

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

Mahachulalongkornrajavidyalaya University Chiang Mai Campus, Thailand

พระครูสมุทรธนโชติ จิระธมโม

Phrakhrusamu Thanachot Ciradhammo

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

Mahamakut Buddhist University Lanna Campus, Thailand

E-mail: Kobby949@yahoo.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาสุราในพระพุทธศาสนา และหลักธรรมในการแก้ไขปัญหการดื่มสุรา 2) เพื่อศึกษาปัญหาและการแก้ไขปัญหการดื่มสุราของนักศึกษา 3) เพื่อวิเคราะห์วิธีการแก้ไขปัญหการดื่มสุราเชิงพุทธบูรณาการของนักศึกษาเป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยมีทั้งการวิจัยเอกสารและการวิจัยภาคสนาม ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม 3 ประเภทคือ การสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม และการสนทนากลุ่ม

ผลการวิจัยพบว่า

พระพุทธศาสนามองว่า สุราเมรัยคือวัตถุที่ทำให้บุคคลผู้ใดดื่มเข้าไปแล้วเสียจริต ก่อให้เกิดความประมาทพลาดพลั้งกับชีวิตของตนเองและส่วนรวม หลักธรรมในการแก้ไขปัญหการดื่มสุรา คือ การการพัฒนาจิตใจให้สูงขึ้นด้วยหลักไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ ปัญญา

* Received 4 June 2019; Revised 17 July 2019; Accepted 24 July 2019

ปัญหาในการดื่มสุรานั้นได้สร้างผลกระทบอย่างมากทั้งต่อตนเองทางด้านร่างกายและจิตใจและครอบครัวรวมถึงสังคมด้วย การแก้ไขปัญหาคงจะเป็นการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว สถาบันการศึกษา และสังคม การแก้ไขปัญหาคือการดื่มสุราเชิงพุทธบูรณาการของนักศึกษาสามารถใช้หลักไตรสิกขา โดยเป็นการแก้ไขใน 2 ทาง คือ 1) การแก้ปัญหที่ตัวนักศึกษาเอง 2)การอบรมไตรสิกขาแก่ผู้ปกครองของนักศึกษา การอบรมไตรสิกขาให้นักศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างใน 3 คณะ ได้ผลดังนี้ คือ สำหรับนักศึกษา พบว่า นักศึกษาคนที่ 2 มีความสามารถในการลดการดื่มสุรามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมานักศึกษาคนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 75.00 เท่ากับนักศึกษาคนที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 75.00 สำหรับผู้ปกครอง พบว่าความสามารถในการดูแลบุตรหลานในการลดละเลิกการดื่มสุรา พบว่า หลังการอบรมความสามารถในการดูแลบุตรหลานในการลดละเลิกการดื่มสุรา ผู้ปกครองนักศึกษาคนที่ 2 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมาผู้ปกครองนักศึกษาคนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 75.00 เท่ากับผู้ปกครองนักศึกษาคนที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 75.00 และผลจากการนัดพูดคุยกับนักศึกษา หลังจากการปฏิบัติทุกคนคือสามารถลดการดื่มสุราลงได้ ส่วนผู้ปกครองช่วยกระตุ้นเตือนตัวนักศึกษาที่เป็นบุตรหลานให้ปฏิบัติตามหลักไตรสิกขาอยู่เสมอ

คำสำคัญ: การแก้ไข, ปัญหาการดื่มสุรา, พุทธบูรณาการ

Abstract

This research entitled "The Solution of Drinking Liquor by Buddhist Integration" has 3 objectives: 1) to study liquor in Buddhism and the principles of liquor drinking problems, 2) to study problems and solving liquor drinking problems of students, 3) to analyze the method of solving liquor drinking problems of students by Buddhist Integration. This research is a qualitative study consisting of document research and field research. There are 3 types of field data collection tools: in-depth interviews, participatory observation and group discussions.

The results revealed that:

Buddhism considers that liquor is an object that can make any person to drink, insane, causing negligence and loss of life for themselves and the public. The principle of solving liquor drinking problems is to develop the mind to be higher with the threefold Training: morality, concentration and wisdom. The problem of drinking liquor has created a huge impact on both the physical and mental self, family, including society. The solution should be a parenting, educational and social institutions. The solving liquor drinking problems of students by Buddhist Integration can use the Threefold Training which is a solution in 2 ways: 1. solving problems of the students themselves, 2. training the threefold training to the parents of students. The threefold training for students, which is the sample group in 3 faculties, has the following results: For students, it is found that the second faculty students have the ability to reduce liquor drinking at the highest level, accounting for 83.33 percent, followed by students from the 1st faculty, accounting for 75.00 percent, equal to the students of the 3rd faculty, accounting for 75.00 percent. For parents, it was found that the ability to take care of children to reduce liquor drinking was found that after training, their ability to care for their children to reduce liquor drinking. The parents of the 2nd faculty students are at the highest level, 83.33 percent, followed by parents of students from the 1st faculty, accounting for 75.00 percent, equal to the parents of the 3rd faculty students, accounting for 75.00 percent. And the result of the meeting with all students after practice is to reduce liquor drinking. As for the parents, it helps to remind the students who are children to always follow the threefold of training.

Keywords: The Editing, Alcohol drinking problem, Buddhism Integration

บทนำ

จากรายงานข้อมูลขององค์การอนามัยโลก (WHO) ปี 2012 พบว่าประชากรโลกมีการเสพติดสุราประมาณ 140 ล้านคน และร้อยละ 4 ของการเสียชีวิตทั่วโลกที่เกิดจากสุราหรือเหล้าเบียร์ซึ่งสูงกว่าการตายจากโรคเอดส์ และวัณโรค ขณะที่ประเทศสหรัฐอเมริกาพบผู้ติดสุราร้อยละ 2-5 ของประชากรในประเทศ และในยุโรปยังพบผู้ติดสุราร้อยละ 3-5 ในประชากรเพศชายและร้อยละ 0.1-1 ในประชากรเพศหญิง ส่วนประเทศฝรั่งเศสและรัสเซียพบโรคพิษสุราเรื้อรังเป็นจำนวนมาก ดูจากอัตราการพบโรคตับแข็งมากที่สุดในโลก สำหรับประเทศไทยมีการดื่มสุราเป็นอันดับที่ 40 ของโลก และอันดับ 3 ของเอเชีย และพบว่าการติดสุราและการดื่มสุราแบบมีปัญหาเป็นสาเหตุสำคัญอันดับ 4 ของการสูญเสียสุขภาพของประชากรไทย คนไทยที่ดื่มสุราในระดับอันตรายหรือติดสุรามีมากถึงร้อยละ 5.9 ของประชากรทั้งประเทศ (สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข, 2554) นอกจากนี้ยังพบว่าข้อมูลล่าสุดจากการรายงานสถานการณ์สุราประจำปี 2553 กลุ่มประชากรอายุ 15 ขึ้นไป ที่เป็นผู้ที่ดื่มสุราทุกวันหรือเกือบทุกวันมีสัดส่วนของการดื่มหนัก ร้อยละ 49.7 ผู้ที่ดื่มทุกสัปดาห์มีสัดส่วนของการดื่มหนักร้อยละ 36.9 ผู้ที่ดื่มทุกเดือนมีสัดส่วนของการดื่มหนัก ร้อยละ 25.8 และผู้ที่ดื่มนาน ๆ ครั้งมีสัดส่วนของการดื่มหนักร้อยละ 16.7 (บัณฑิต ศรไพศาล, จุฑาภรณ์ แก้วมุงคุณ และ กมล วัฒนพร, 2553) และจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคเหนือที่มีแหล่งท่องเที่ยวและสถานบันเทิงเป็นจำนวนมาก มีความชุกของผู้ที่ดื่มสุราเป็นประจำทุกวันหรือเกือบทุกวันสูงสุดเป็นอันดับ 4 ของประเทศ จำนวน 163,729 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 ของประชากรทั้งจังหวัด (บัณฑิต ศรไพศาล และคณะ, 2551) จะเห็นได้ว่าปริมาณของผู้ที่ดื่มสุรามีปริมาณมากขึ้น และมีแนวโน้มที่จะกลายเป็นผู้เป็นโรคติดสุรา

ตามหลักในพระพุทธศาสนา พระพุทธองค์ได้ตรัสถึงโทษของการดื่มสุราไว้ในสัพพหลุสสูตรว่า “ภิกษุทั้งหลาย การดื่มสุรา และเมรัยที่บุคคลเสพเจริญทำให้มากแล้ว ย่อมอำนวยผลให้ไปเกิดในนรก อำนวยผลให้ไปเกิดในกำเนิดสัตว์ดิรัจฉาน อำนวยผลให้ไปเกิดในเปรตวิสัย วิบากแห่งการดื่มสุราและเมรัยอย่างเบาที่สุด ย่อมอำนวยผลให้เป็นผู้วิกลจริตแก่ผู้เกิดเป็นมนุษย์” (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539) จะเห็นได้ว่าผลกระทบของการดื่มสุราทำให้เกิดผลเสียต่อตัวบุคคล ครอบครัว และสังคม พระพุทธองค์ได้ตรัสถึงโทษของการดื่มสุราไว้ในสัพพหลุสสูตรว่า “ภิกษุทั้งหลาย การดื่มสุราและเมรัยที่บุคคลเสพ เจริญ ทำให้มากแล้ว ย่อมอำนวยผล

ให้ไปเกิดในนรก อำนาจผลให้ไปเกิดในเปรตวิสัย วิบากแห่งการดื่มสุราและเมรัยอย่างเบาที่สุด ย่อมอำนาจผลให้เป็นผู้วิกลจริตแก่ผู้เกิดเป็นมนุษย์” (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539) ในสังคาลีสสูตรพระพุทธองค์ทรงกล่าวถึงทางเสื่อมแห่งโกศะ 6 ประการหรืออบายมุข 6 ไว้ว่า

อริยสาวกไม่ข้องแวะอบายมุข 6 ประการแห่งโกศะทั้งหลายอะไรบ้าง คือ

1. การหมกมุ่นในการเสพของมีนเมาคือสุราและเมรัยอันเป็นเหตุแห่งความประมาทเป็นอบายมุขแห่งโกศะทั้งหลาย

2. การหมกมุ่นในการเที่ยวไปตามตรอกซอกซอยในเวลากลางคืน เป็นอบายมุขแห่งโกศะทั้งหลาย

3. การเที่ยวดูมหรสพ เป็นอบายมุขแห่งโกศะทั้งหลาย

4. การหมกมุ่นในการเล่นการพนันอันเป็นเหตุแห่งความประมาท เป็นอบายมุขแห่งโกศะทั้งหลาย

5. การหมกมุ่นในการคบคนชั่วเป็นมิตร เป็นอบายมุขแห่งโกศะทั้งหลาย

6. การหมกมุ่นในความเกียจคร้าน เป็นอบายมุขแห่งโกศะทั้งหลาย

จะเห็นได้ว่าสุราเมรัย มีองค์ 4 คือ 1) สิ่งนั้นเป็นของเมา 2) จิตใคร่จะดื่ม 3) มีความพยายามเกิดจากจิตที่ใคร่จะดื่ม 4) กลืนให้ลงคอต่อไป แล้ว (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), 2551) พระพุทธองค์จึงตรัสโทษแห่งสุราเมรัย 6 ประการแก่หบดีบุตรว่า การหมกมุ่นในการเสพของมีนเมาคือสุราและเมรัยอันเป็นเหตุแห่งความประมาทมีโทษ 6 ประการนี้ คือ

1. เสียทรัพย์ทันตาเห็น

2. ก่อการทะเลาะวิวาท

3. เป็นบ่อเกิดแห่งโรค

4. เป็นเหตุให้เสียชื่อเสียง

5. เป็นเหตุให้ไม่รู้จักอาย

6. เป็นเหตุทอนกำลังปัญญา

คหบดีบุตร การหมกมุ่นในการเสพของมีนเมาคือสุราและเมรัยอันเป็นเหตุแห่งความประมาทมีโทษ 6 ประการนี้แล (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539)

ในทางวิชาการสุราหรือเหล้า คือเครื่องดื่มที่มีเอทิลแอลกอฮอล์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ โดยแอลกอฮอล์นี้มีฤทธิ์กดระบบประสาทส่วนกลาง ผู้ที่ดื่มสุราหรือเหล้าในปริมาณไม่มากจะรู้สึกผ่อนคลาย เนื่องจากแอลกอฮอล์ไปกดจิตได้สำนึกที่คอยควบคุมตนเอง ทำให้กล้าแสดงออกมากขึ้น แต่เมื่อดื่มมากขึ้นก็จะกดสมองบริเวณอื่น ๆ ทำให้เสียการทรงตัว พูดไม่ชัดเจนแม้กระทั่งหมดสติในที่สุด สุรานี้เป็นสิ่งที่มิโทษต่อสุขภาพและเป็นภัยต่อสังคม กล่าวคือเมื่อ

ดื่มเข้าไปแล้วจะทำให้เสียสุขภาพการควบคุมตนเองเป็นเหตุก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมและการกระทำความผิดต่าง ๆ เช่น การฆ่ากัน การข่มขืนกระทำชำเรา การกระทำอนาจาร การลักทรัพย์หรือการกระทำอันประมาท เช่น ขับขี่ยานพาหนะและเกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ เป็นต้น เหล่านี้เป็นปัญหาที่ค่อย ๆ รุมเร้ากัดกร่อนความเป็นสังคมที่ดีของเราให้มีความเสื่อมลงไปทุกวัน สุราได้ก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพต่อบุคคล ครอบครัว สังคม เป็นผลให้เกิดอุบัติเหตุและอาชญากรรม สังคมไทยกำลังถูกสุราตีบคลานแทรกซึมเข้าไปในทุกเพศทุกวัยโดยไม่รู้ตัว ขณะที่คนไทยส่วนน้อยที่เริ่มตระหนักถึงพิษภัยร้ายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่กำลังทำให้สังคมเข้าขั้นวิกฤต และจัดกิจกรรมรณรงค์รวมทั้งจัดประชุมสัมมนาเพื่อร่วมกันหาทางออกของปัญหาดังกล่าว เครือข่ายกว่า 10 องค์กรได้จัดการประชุมวิชาการสุราระดับชาติครั้งที่ 5 ขึ้น ที่โรงแรมเอเชีย ราชเทวี ในหัวข้อ "แผนยุทธศาสตร์เพื่อควบคุมปัญหาสุราระดับชาติ โดยมีนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญทั้งในประเทศและต่างประเทศ ร่วมอภิปรายและเสนอแนะในหัวข้อต่าง ๆ เพื่อระดมความคิดให้มีการควบคุมปัญหาจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นวาระแห่งชาติและวาระท้องถิ่น โดยข้อเสนอที่ได้ในเวทีครั้งนี้ จะกำหนดเป็นแผนยุทธศาสตร์เพื่อควบคุมปัญหาสุราระดับชาติ เสนอต่อที่ประชุมสมัชชาสุขภาพแห่งชาติครั้งที่สอง ในเดือนธันวาคมนี้เพื่อพิจารณา ก่อนเห็นชอบและบรรจุเป็นวาระในการประชุมคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติต่อไป

จากข้อมูลวิชาการของศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส) พบว่า คนไทยดื่มสุราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน และตลาดเครื่องดื่มในสโตร์ตะวันตก โดยจากฐานข้อมูลในช่วงที่ผ่านมา คาดการณ์ได้ว่า ปัญหาสุราจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น หากยังไม่มีมาตรการที่ได้ผลมารับมือเพิ่มเติมใน พ.ศ. 2563 หรือประมาณ 10 ปีข้างหน้า ปริมาณการดื่มเฉลี่ยของคนไทยจะเพิ่มขึ้น 13.9 % นักดื่มหน้าใหม่จะเพิ่มขึ้นถึง 30-31% ทั้งในกลุ่มผู้ใหญ่และวัยรุ่น ส่วนนักดื่มประจำจะเพิ่มขึ้น 20.1 % หรือกล่าวได้ว่า ประมาณ 15% ของนักดื่มนาน ๆ ครั้งจะกลายเป็นขี้เมาขาประจำ ซึ่งสาเหตุที่ทำให้ตัวเลขนักดื่มหน้าใหม่ โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 18 ปี มีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องนั้น นายมานิต นพอมรบดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ในฐานะที่เป็นผู้ดูแล พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งประกาศใช้มาตั้งแต่ต้นปี 2551 ดูแลควบคุมทุกด้าน ทั้งการจำหน่าย การโฆษณา บอกว่า สาเหตุส่วนหนึ่งน่าจะมาจากการขาดการประชาสัมพันธ์และการให้ความรู้กับประชาชน มีข้อมูลวิจัยที่น่าตกใจจากสำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศเปิดเผยว่า เยาวชนไทยดื่มเหล้าเพิ่มขึ้นจน

อยู่ในชั้นวิกฤต โดยหากเทียบเป็นเปียร์แล้ว วัยรุ่นชายอายุ 12-19 ปี ต้มเฉลี่ยครั้งละ 3.8 ขวดใหญ่หรือ 4 ขวดใหญ่ คิดเป็นปีละ 367 ขวด ขณะที่วัยรุ่นหญิงต้มเฉลี่ยครั้งละ 2 ขวด ปีละ 92 ขวดใหญ่ เด็กที่เริ่มต้มแล้วส่วนใหญ่ก็จะต้มและมาเป็นประจำ เหตุผลสำคัญคือการโฆษณาสุราทั้งทางตรงทางอ้อม และการสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ อย่างดนตรีและกีฬา ซึ่งล้วนให้ความสำคัญกับเยาวชนคนหนุ่มสาวทั้งสิ้น (มานิต นพอมรบดี, 2552)

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการแก้ไขปัญหาการดื่มสุราของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยมีความมุ่งหวังในการที่จะศึกษาถึงปัญหาของการดื่มสุราของประชาชนอย่างแท้จริงโดยเฉพาะกลุ่มประชากรคือนักศึกษาว่าเกิดจากสาเหตุหรือปัจจัยใด อันจะนำไปสู่การกำหนดรูปแบบวิธีการแก้ไขปัญหาการดื่มสุราดังกล่าวในสังคมปัจจุบันได้อย่างแท้จริง โดยจะได้ศึกษาตั้งแต่ความหมายและความเป็นมาของสุราที่มีมาตั้งแต่สมัยพุทธกาล เพื่อให้ทราบถึงความเป็นมาและโทษภัยของสุราอย่างแท้จริง รวมถึงจะได้ศึกษาถึงหลักธรรมหรือวิธีการในการแก้ไขปัญหาการดื่มสุราต่าง ๆ ที่ปรากฏในคัมภีร์พระไตรปิฎก ศึกษาถึงบริบทปัจจัยในการดื่มสุราของนักศึกษา รวมถึงปัญหาและผลกระทบอันเกิดจากการดื่มสุราของกลุ่มประชากรตัวอย่างดังกล่าวด้วย นอกจากนี้ก็จะได้ศึกษาถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาการดื่มสุราของกลุ่มนักศึกษา ที่ทางมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการจัดการมาแล้วว่ามีรูปแบบลักษณะใดหรือได้ผลมากน้อยเพียงใด โดยจะได้นำเนื้อหาข้อมูลและองค์ความรู้ทั้งหมดมารวบรวมเรียบเรียง ประมวลผลเพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์และสร้างรูปแบบวิธีการแก้ไขปัญหาการดื่มสุราของนักศึกษาตามหลักพุทธบูรณาการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสุราในพระพุทธศาสนาและหลักธรรมในการแก้ไขปัญหาการดื่มสุรา
- 2 . เพื่อศึกษาปัญหาและการแก้ไขปัญหาการดื่มสุราของนักศึกษา
- 3 . เพื่อวิเคราะห์วิธีการแก้ไขปัญหาการดื่มสุราเชิงพุทธบูรณาการของนักศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเป็นการศึกษาทั้งทางเอกสาร (Documentary Research) และการวิจัยภาคสนาม (Field Research) จึงได้มีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยแบบผสมประกอบด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเป็นการศึกษาจากเอกสาร (Document Research) และการวิจัยภาคสนาม (Field Research) เป็นการเก็บตัวอย่างจากกลุ่มประชากร ดังนี้

ขอบเขตด้านเอกสาร

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลชั้นปฐมภูมิ (primary Source) ได้แก่ คัมภีร์พระไตรปิฎกภาษาไทย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ฉบับเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ พุทธศักราช 2539
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source) ได้แก่ หนังสือ ตำรา บทความทางวิชาการ วารสาร ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ด้านเนื้อหาผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในเนื้อหาประเด็นที่มีความเกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ศึกษาถึงความหมายและความเป็นมาของการตีสูราในพระพุทธศาสนา รวมถึงโทษและผลกระทบของการตีสูราในพระพุทธศาสนา ตลอดจนหลักธรรมและวิธีการแก้ไขปัญหในการตีสูราในพระพุทธศาสนา
2. ศึกษาถึงปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหการตีสูราของนักศึกษา โดยจะได้ทำการศึกษาถึงบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้นที่เป็นกลุ่มประชากรตัวอย่าง ตั้งแต่ความเป็นมาของมหาวิทยาลัย ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย พฤติกรรมการตีสูราของกลุ่มนักศึกษา สาเหตุหรือปัจจัยหลักและรองในการตีสูรา รวมถึงปัญหาหรือผลกระทบอันเกิดจากการตีสูราของกลุ่มนักศึกษา นอกจากนี้ยังจะได้ศึกษาถึงบทบาทการดูแลนักศึกษาจากทั้งในส่วนของมหาวิทยาลัย หน่วยงานและองค์กรที่ให้ความร่วมมือต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหาอันเกี่ยวกับการตีสูราของนักศึกษาด้วย

3. นำเสนอวิธีการแก้ไขปัญหาในแนวทางใหม่อย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงประยุกต์หรือพัฒนาแนวทางการแก้ปัญหาค้นคว้าของนักศึกษาที่เข้ามาแต่เดิมแล้วให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัยภาคสนาม (Field Research) เพิ่มเติม โดยใช้วิธีการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม โดยมีพื้นที่และประชากรในการศึกษาอันได้แก่ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเขตภาคเหนือ

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งเป็น 5 กลุ่มคือ

1. พระสงฆ์ชั้นปกครองระดับพระสังฆาธิการ จำนวน 3 รูป
2. สาธารณะสุขจังหวัด 2 คน
3. ข้าราชการตำรวจท้องที่มีหน้าที่ดูแลสถานที่ที่มหาวิทยาลัย 1 นาย
4. นักศึกษา
 - 4.1 นักศึกษาคณะที่ 1 ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 ปีการศึกษา 2561 รวม 12 คน
 - 4.2 นักศึกษาคณะที่ 2 ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 ปีการศึกษา 2561 รวม 12 คน
 - 4.3 นักศึกษาคณะที่ 3 ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 ปีการศึกษา 2561 รวม 12 คน

รวมจำนวนผู้ให้ข้อมูล จำนวน 42 รูป/ คน

การลงพื้นที่สำรวจ

ผู้วิจัยได้ทำการลงพื้นที่สำรวจสถานบริการที่อยู่รายรอบมหาวิทยาลัยที่ผู้วิจัยได้เลือกไว้สำหรับการใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ เพื่อสำรวจดูว่าผู้ใช้สถานบริการส่วนใหญ่เป็นใคร ซึ่งจากการสอบถามผู้ที่ใช้บริการสถานบริการที่จำหน่ายสุราพบว่า ส่วนใหญ่ล้วนแล้วแต่เป็นนักศึกษา และมีวัยทำงานอยู่บางส่วน

เมื่อถามเจาะลึกถึงผู้ใช้บริการที่เป็นนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มาใช้บริการมากที่สุดมีอยู่ด้วยกัน 3 คณะ เนื่องจากทั้ง 3 คณะเป็นคณะที่มีกิจกรรมระหว่างเพื่อนค่อนข้างมาก จึงต้องมีการนัดสังสรรค์อยู่บ่อย ๆ ทำให้ผู้วิจัยคิดว่าควรที่จะแก้ไขปัญหาการดื่มสุราของนักศึกษา ผ่านกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาจากทั้ง 3 คณะนี้

เมื่อเป็นเช่นนั้นผู้วิจัยได้ทำการลงพื้นที่สำรวจทั้ง 3 คณะ ได้ทำการสอบถามอย่างคร่าว ๆ ไม่เป็นทางการ พบว่านักศึกษาหลายคนนิยมบริโภคสุราจริง ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการทางเอกสารเพื่อขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และแบบสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล เมื่อได้แบบสัมภาษณ์มาแล้ว ผู้วิจัยจึงได้เข้าไปสัมภาษณ์ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องในหลายด้าน ทั้งพระสงฆ์ สาธารณสุขจังหวัด ตำรวจ และยังได้เข้าไปใน 3 คณะนั้นอีกครั้ง เพื่อทำการสัมภาษณ์นักศึกษาในลำดับต่อไป

การเข้าไปสัมภาษณ์นักศึกษา

เมื่อผู้วิจัยได้แบบสัมภาษณ์มาแล้ว จึงได้เข้าไปสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องในหลายด้านเกี่ยวกับปัญหาการดื่มสุราของนักศึกษา และได้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างมากต่องานวิจัย จากนั้นจึงได้เข้าไปใน 3 คณะที่พบว่ามีปัญหาเรื่องการดื่มสุรา ซึ่งเงื่อนไขที่ผู้วิจัยจะถามกับผู้ให้ข้อมูลสำหรับสัมภาษณ์นั้น มีอยู่ด้วยกัน 2 เงื่อนไข คือ

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ยินดีให้สัมภาษณ์โดยสมัครใจ ซึ่งส่วนใหญ่่นักศึกษาที่วางเว้นจากการเรียนก็ยินดีให้สัมภาษณ์ทุกคน
2. ผู้ให้สัมภาษณ์จะต้องยินดีเข้าร่วมกิจกรรมอบรมไตรสิกขาที่ผู้วิจัยจะจัดขึ้นเป็นเวลา 1 วันเต็ม จากการสัมภาษณ์พบว่านักศึกษาจำนวนมากเกินกว่าครึ่งนิยมดื่มสุราในช่วงหลังเลิกเรียน และพบปัญหาจากการดื่มสุราของนักศึกษาเป็นอย่างมาก ซึ่งต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ผู้วิจัยจึงได้ขอความร่วมมือจากนักศึกษาในการเข้าอบรม และขอให้ช่วยประสานกับผู้ปกครองให้เข้ารับการปฏิบัติด้วย

การติดต่อเพื่อเข้าอบรม

ผู้วิจัยได้ทำการประสานกับนักศึกษาตั้งแต่สัมภาษณ์แล้วว่า จะต้องเข้ารับการอบรมด้วย ซึ่งนักศึกษาที่ให้ข้อมูลสัมภาษณ์แล้วแต่สมัครใจเข้าอบรมทั้งสิ้น จากนั้นจึงได้ขอความร่วมมือกับนักศึกษาประสานกับผู้ปกครองเพื่อให้ผู้ปกครองได้เข้าร่วมอบรมเป็นเวลาทั้งสิ้น 3 วัน 2 คืน ซึ่งจะทำให้การจัดแยกกับการอบรมนักศึกษา

เมื่อผู้ปกครองได้รับการติดต่อ และทราบว่าจะเป็นอย่างยิ่งต่อชีวิตของบุตรหลาน จึงยินดีที่จะเสียสละเวลามาเพื่อเข้าร่วมปฏิบัติด้วย ผู้วิจัยจึงได้จัดหาสถานที่สำหรับจัดการอบรมไตรสิกขาสำหรับนักศึกษาและผู้ปกครองขึ้น

สำหรับนักเรียนผู้วิจัยใช้วันที่มาวิทยาลัยใช้สำหรับเป็นวันกิจกรรม ไม่มีการเรียนการสอน อบรมทั้งสิ้นเป็นเวลา 1 วันเต็ม เนื่องจากนักศึกษาไม่มีเวลาเข้าปฏิบัติหลายวัน ผู้วิจัยจึงให้หลักสูตรรวบรัด ให้เข้าใจการปฏิบัติในระดับพื้นฐาน แต่มุ่งเน้นที่การใช้งานได้จริง และเน้นการแก้ไขปัญหาใน 2 ทาง คือให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการดูแลบุตรหลานของตน จึงได้จัดหลักสูตรระยะยาว 3 วัน 2 คืนให้แก่ผู้ปกครอง เพื่อเน้นการปฏิบัติที่ลงลึกมากขึ้น และใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อติดต่อประสานทั้งฝ่ายนักศึกษาและผู้ปกครองได้แล้ว ผู้วิจัยจึงได้จัดการอบรมขึ้นในเวลาต่างกัน

ขั้นตอนการใช้กิจกรรมเพื่อการพัฒนาไตรสิกขา

ขั้นตอนการใช้กิจกรรมเพื่อการพัฒนาไตรสิกขาแบ่งได้เป็น 2 กิจกรรมหลัก คือการพัฒนาไตรสิกขาแก่นักศึกษา และการพัฒนาไตรสิกขาแก่ผู้ปกครอง เพื่อการแก้ปัญหาคติกรรมที่มึนสุมแก่นักศึกษา

ขั้นตอนการใช้กิจกรรมเพื่อการพัฒนาไตรสิกขาแก่นักศึกษา

ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการพัฒนาไตรสิกขาให้นักศึกษาเพื่อการแก้ปัญหาสุรา โดยได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาที่ได้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์จำนวน 36 คน และนักศึกษาผู้สนใจอีกจำนวน 14 คน รวม 50 คน มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ 1) ให้นักศึกษาตระหนักถึงโทษของสุรา และ 2) เพื่อให้นักศึกษาใช้หลักไตรสิกขาในการพัฒนาตนเองเพื่อแก้ปัญหาคติกรรมที่มึนสุม

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า วิธีการแก้ปัญหาคติกรรมที่มึนสุมเชิงพุทธบูรณาการของนักศึกษา โดยประยุกต์ใช้กระบวนการในไตรสิกขาเข้ามาช่วยในการแก้ปัญหาคติกรรมที่มึนสุมของนักศึกษาในครั้งนี้ เพราะกระบวนการปฏิบัติของไตรสิกขาเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นการปฏิบัติหรือใช้งานจริง จึงเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาคติกรรมที่มึนสุมแก่นักศึกษา ไตรสิกขา คือหลักการพัฒนาชีวิตเพื่อให้ประสบความสำเร็จ เป็นคนสมบูรณ์แบบตามแนวทางของพระพุทธศาสนา ใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาชีวิต ไตรสิกขา แปลว่า สิกขา 3 ซึ่งสิกขา แปลว่าการศึกษา การสำเหนียก การฝึก ฝึกปรี้อ ฝึกอบรม ได้แก่ข้อปฏิบัติที่เป็นหลักสำหรับ

การประยุกต์หลักไตรสิกขามาใช้ในการแก้ไขปัญหาการติ่สุราของนักศึกษาในครั้งนี้
มิได้มีความคาดหวังให้เกิดผลสำเร็จถึงจุดสูงสุดคือนิพพาน เพียงแต่มุ่งหวังให้นักศึกษามีการ
ปรับปรุงพฤติกรรมกรรมการติ่สุราให้ดีขึ้น เพื่อทำให้ปัญหาของสุราในสังคมนี้ลดลง หากแต่ก็เป็น
เรื่องต้ออย่างย้งหากนักศึกษาจะสามารถพัฒนาตนเองไปถึงจุดสูงสุดนั้นได้

1. ศิลศึกษา เป็นการฝึกอบรมในด้านความประพฤติ ระเบียบวินัย ให้นักศึกษามีสุจริต
ทางกาย วาจา และอาชีพ

3. ปัญญาศึกษา เป็นการฝึกอบรมทางปัญญาอย่างสูงแก่นักศึกษา ทำให้เกิดความรู้แจ้งที่สามารถชำระจิตใจให้บริสุทธิ์ หลุดพ้นเป็นอิสระจากสุราโดยสมบูรณ์ (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), 2551)

ผลต่อตัวนักศึกษา

ผลต่อตัวผู้ปกครองของนักศึกษา

นอกจากนี้ตัวผู้วิจัยยังได้บรรยายถึงโทษของสุราที่เกิดขึ้นกับตัวนักศึกษา ตลอดจนวิธีการดูแลบุตรหลานด้วยหลักของไตรสิกขาด้วย หลังจบการบรรยายมีผู้ปกครองหลายท่านมาปรึกษากับตัวผู้วิจัยด้วยความสนใจ

ตารางที่ 1 แสดงความเข้าใจโทษของสุราของนักศึกษา

คณะ	ก่อนอบรม		หลังอบรม	
	ไม่เข้าใจ	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	เข้าใจ
คณะที่ 1	5.33 % (7 คน)	41.66 % (5 คน)	16.66 % (2 คน)	3.33 % (10 คน)
คณะที่ 2	50.00 % (6 คน)	50.00 % (6 คน)	0.33 % (1 คน)	91.66 % (11 คน)
คณะที่ 3	75.00 % (9 คน)	25.00 % (3 คน)	16.66 % (2 คน)	3.33 % (10 คน)
รวม	61.11 %	30.00 %	13.00 %	6.11 %

จากตาราง 1 แสดงความเข้าใจโทษของสุราของนักศึกษา พบว่า ก่อนการอบรม นักศึกษาคณะที่ 2 มีความเข้าใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 % (6 คน) รองลงมานักศึกษา คณะที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 41.66 % (5 คน) และสุดท้ายนักศึกษาคณะที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 25.00 % (3 คน) หลังการอบรมนักศึกษาคณะที่ 2 มีความเข้าใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.66 % (11 คน) รองลงมานักศึกษาคณะที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 3.33 % (10 คน) เท่ากับนักศึกษาคณะที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 3.33 % (10 คน)

เมื่อการอบรมสิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ทำการติดตามผลหลังการปฏิบัติเดือนละ 1 ครั้ง เป็น เวลา 2 เดือน ด้วยการโทรสอบถาม และมีการนัดพูดคุยเป็นการส่วนตัวกับนักศึกษาที่เข้าอบรม เพื่อติดตามผลว่านักศึกษาสามารถลดการดื่มสุราลงได้หรือไม่ ซึ่งผลแสดงความสามารถในการ ลดการดื่มสุราของนักศึกษาสามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงความสามารถในการลดการดื่มสุราของนักศึกษา

คณะ	ก่อนอบรม		หลังอบรม	
	ไม่สามารถลดการ ดื่มได้	สามารถลดการดื่ม ได้	ไม่สามารถลด การดื่มได้	สามารถลดการดื่ม ได้
คณะที่ 1	75.00 % (9 คน)	25.00 % (3 คน)	25.00 % (3 คน)	75.00 % (9 คน)
คณะที่ 2	5.33 % (7 คน)	41.66 % (5 คน)	16.66 % (2 คน)	3.33 % (10 คน)
คณะที่ 3	3.33 % (10 คน)	16.66 % (2 คน)	25.00 % (3 คน)	75.00 % (9 คน)
รวม	72.22 %	27.77 %	22.22 %	77.77 %

จากตาราง 2 แสดงความสามารถในการลดการดื่มสุราของนักศึกษา พบว่า ก่อนการ อบรมนักศึกษาคณะที่ 2 มีความสามารถในการลดการดื่มสุรามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.66 % (5 คน) รองลงมานักศึกษาคณะที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 25.00 % (3 คน) และสุดท้ายนักศึกษา

คณะที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 16.66 % (2 คน) หลังการอบรมนักศึกษาคณะที่ 2 มีความสามารถในการลดการดื่มสุรามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.33 % (10 คน) รองลงมานักศึกษาคณะที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 75.00 % (9 คน) เท่ากับนักศึกษาคณะที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 75.00 % (9 คน)

ผลจากการนัดพูดคุยสอบถามพบว่านักศึกษาที่ฝึกปฏิบัติไตรสิกขาอยู่เป็นประจำได้รับผลจากการปฏิบัติทุกคนคือสามารถลดการดื่มสุราลงได้ บางคนสามารถเลิกการบริโภคอย่างเด็ดขาดได้ ในขณะที่บางคนสามารถลดจำนวนการบริโภครวมถึงความถี่ที่บริโภคลงได้ ซึ่งคาดว่าจะสามารถเลิกการบริโภคได้ในที่สุด ในขณะที่มีนักศึกษาจำนวนหนึ่งที่ไม่ได้นำการปฏิบัติไปใช้ในชีวิตประจำวันทำให้ไม่สามารถลดการบริโภคสุราลงได้

ตารางที่ 3 แสดงความเข้าใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับโทษของสุราต่อตัวนักศึกษา

ผู้ปกครองของนักศึกษา คณะ	ก่อนอบรม		หลังอบรม	
	ไม่เข้าใจ	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	เข้าใจ
คณะที่ 1	33.33 %	66.66 %	0 %	100 %
คณะที่ 2	25.00 %	75.00 %	0 %	100 %
คณะที่ 3	33.33 %	66.66 %	0 %	100 %
รวม	30.55 %	69.44 %	0 %	100 %

จากตาราง 3 แสดงความเข้าใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับโทษของสุราต่อตัวนักศึกษาพบว่า ก่อนการอบรมความเข้าใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับโทษของสุราต่อตัวนักศึกษาคณะที่ 2 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.00 % รองลงมาผู้ปกครองนักศึกษาคณะที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 66.66 % เท่ากับผู้ปกครองนักศึกษาคณะที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 66.66 % หลังการอบรมความเข้าใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับโทษของสุราต่อตัวนักศึกษา ทั้ง 3 คณะ คิดเป็นร้อยละ 100 % เท่ากัน

หลังการอบรมสิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ทำการติดตามผลจากผู้ปกครองของนักศึกษาเดือนละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 2 เดือน เพื่อติดตามความสามารถในการดูแลบุตรหลานในการลดละเลิกสุรา โดยการโทรสอบถาม และนัดพูดคุยเป็นการส่วนตัว ซึ่งได้ผลตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 แสดงความสามารถในการดูแลบุตรหลานในการลดละเลิกการดื่มสุรา

ผู้ปกครองของนักศึกษา คณะ	ก่อนอบรม		หลังอบรม	
	ไม่สามารถ	สามารถ	ไม่สามารถ	สามารถ
คณะที่ 1	91.66 %	0.33 %	25.00 %	75.00 %
คณะที่ 2	3.33 %	16.66 %	16.66 %	3.33 %
คณะที่ 3	91.66 %	0.33 %	25.00 %	75.00 %
รวม	15.11 %	11.11 %	22.22 %	77.77 %

จากตาราง 4 แสดงความสามารถในการดูแลบุตรหลานในการลดละเลิกการดื่มสุรา พบว่า ก่อนการอบรมความสามารถในการดูแลบุตรหลานในการลดละเลิกการบริโภคสุรา ผู้ปกครองศึกษาคณะที่ 2 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.66 % รองลงมาผู้ปกครองนักศึกษาคณะที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 33 % เท่ากับผู้ปกครองนักศึกษาคณะที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 33 % หลังการอบรมความสามารถในการดูแลบุตรหลานในการลดละเลิกการดื่มสุรา ผู้ปกครองศึกษาคณะที่ 2 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.33 % รองลงมาผู้ปกครองนักศึกษาคณะที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 75.00 % เท่ากับผู้ปกครองนักศึกษาคณะที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 75.00 %

จากการนัดพูดคุยกับผู้ปกครองภายหลังการปฏิบัติเดือนละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 2 เดือน พบว่าผู้ปกครองมีการนำหลักไตรสิกขาไปใช้ในชีวิตประจำวันอยู่หลายครอบครัว นอกจากนี้ยังช่วยกระตุ้นเตือนตัวนักศึกษาที่เป็นบุตรหลานให้ปฏิบัติตามหลักไตรสิกขาอยู่เสมอ รวมไปถึงการปฏิบัติร่วมกันถ้ามีโอกาส ซึ่งผลที่ได้คือความสัมพันธ์ภายในครอบครัวดีขึ้น ตลอดจนตัวนักศึกษาที่เป็นบุตรหลานมีความประพฤติที่ดียิ่งขึ้น แต่ยังมีผู้ปกครองบางส่วนที่ยังไม่สามารถนำหลักไตรสิกขามาใช้ในการดูแลบุตรหลานได้ ผู้วิจัยจึงได้ให้แนวทางสำหรับการพูดคุย และการจูงใจบุตรหลานไปอีกครั้ง เพื่อหวังว่าผู้ปกครองจะสามารถช่วยเหลือบุตรหลานให้ลดละเลิกสุราได้ในที่สุดขั้นตอนแรกคือการอบรมศีล ศีล 5 เป็นรากฐานในด้านสมาธิและปัญญาได้

จากการอบรมไตรสิกขาให้นักศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างใน 3 คณะ และอบรมไตรสิกขาแก่ผู้ปกครองได้ผลดังนี้ คือ สำหรับนักศึกษาพบว่า หลังการอบรมนักศึกษาคณะที่ 2 มีความสามารถในการลดการดื่มสุรามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.33 % (10 คน) รองลงมา นักศึกษาคณะที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 75.00 % (9 คน) เท่ากับนักศึกษาคณะที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 75.00 % (9 คน) และผลจากการนัดพูดคุยสอบถามพบว่านักศึกษาที่ฝึกปฏิบัติไตรสิกขาอยู่เป็นประจำได้รับผลจากการปฏิบัติทุกคนคือสามารถลดการดื่มสุราลงได้ บางคนสามารถเลิกการ

บริโภคอย่างเด็ดขาดได้ ในขณะที่บางคนสามารถลดจำนวนการบริโภครวมถึงความถี่ที่บริโภค
ลงได้ ซึ่งคาดว่าจะสามารถเลิกการบริโภคได้ในที่สุด ในขณะที่มีนักศึกษาจำนวนหนึ่งที่ไม่ได้
นำการปฏิบัติไปใช้ในชีวิตประจำวันทำให้ไม่สามารถลดการบริโภคสุราลงได้ สำหรับผู้ปกครอง
พบว่าความสามารถในการดูแลบุตรหลานในการลดละเลิกการดื่มสุรา พบว่าหลังการอบรม
ความสามารถในการดูแลบุตรหลานในการลดละเลิกการดื่มสุรา ผู้ปกครองศึกษาคนที่ 2 มาก
ที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.33 % รองลงมาผู้ปกครองนักศึกษาคนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 75.00 %
เท่ากับผู้ปกครองนักศึกษาคนที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 75.00 % จากการนัดพูดคุยกับผู้ปกครอง
ภายหลังการปฏิบัติเดือนละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 2 เดือน พบว่าผู้ปกครองมีการนำหลักไตรสิกขา
ไปใช้ในชีวิตประจำวันอยู่หลายครอบครัว นอกจากนี้ยังช่วยกระตุ้นเตือนตัวนักศึกษาที่เป็นบุตร
หลานให้ปฏิบัติตามหลักไตรสิกขาอยู่เสมอ

อภิปรายผล

วิธีการแก้ไขปัญหาการดื่มสุราเชิงพุทธบูรณาการของนักศึกษา โดยประยุกต์ใช้
กระบวนการในไตรสิกขาเข้ามาช่วยในการแก้ไขปัญหาการดื่มสุราของนักศึกษา ไตรสิกขาเป็น
กระบวนการที่มุ่งเน้นการปฏิบัติหรือใช้งานจริง เป็นหลักการพัฒนาชีวิตเพื่อให้ประสบ
ความสำเร็จ เป็นคนสมบูรณ์แบบตามแนวทางของพระพุทธศาสนา ใช้เป็นเครื่องมือในการ
พัฒนาชีวิต ไตรสิกขา ซึ่งสิกขา แปลว่าการศึกษา การสำเหนียก การฝึก ฝึกปรี ฝึกอบรม
ได้แก่ ข้อปฏิบัติที่เป็นหลักสำหรับฝึกอบรมกาย วาจา จิตใจ และปัญญา ให้เจริญงอกงาม
ยิ่งขึ้นไป สอดคล้องกับงานวิจัยของพระครูนิวาสธรรม เรื่อง “รูปแบบการนำหลักธรรมทาง
พระพุทธศาสนาแก้ปัญหาการดื่มสุรา” ผลการวิจัยพบว่า ประวัติพัฒนาการของสุรา ตั้งแต่
อดีตถึงปัจจุบันได้พัฒนาไปอย่างมาก ในอดีตนั้นการใช้สุราเป็นยาและในพิธีกรรมต่าง ๆ แต่ใน
ปัจจุบันสุรากลายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสังคมและเศรษฐกิจจนทำให้เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบ
ต่อตนเองและสังคมเศรษฐกิจและประเทศชาติ จากการศึกษาถึงเกณฑ์ตัดสินปัญหาเชิง
จริยธรรมในเรื่องการดื่มสุรา ได้พบว่ามีเกณฑ์ 3 ประเภท ได้แก่ เกณฑ์หลัก เกณฑ์รอง และ
เกณฑ์รวม เกณฑ์หลักที่ใช้ในการตัดสิน ได้แก่ การพิจารณาถึงต้นตอของการกระทำที่เกิดขึ้น
จากอกุศลมูล คือ โลภะ โทสะ โมหะ ทั้ง 3 อย่างนี้ถือว่าเป็นเกณฑ์สากลที่ใช้พิจารณาต้นตอของ
ปัญหาที่เกิดจากสภาพจิตภายในของบุคคลนั้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อตนเองและสังคม ส่วนเกณฑ์

รองที่ใช้ในการตัดสินใจ คือ มโนธรรมสำนึก ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของผู้ดื่ม ผู้ดื่มสุราดื่มมากหรือ ดื่มน้อยก็ถือว่าขาดมโนธรรมสำนึกผิดชอบชั่วดีต่อตนเองและผู้อื่น เป็นการแก้ปัญหาที่ตัวบุคคล หรือแก้ไขที่เจตนา ในการคิดดื่มสุรา เมื่อไม่ดื่มสุราจึงถือว่ามีความรับผิดชอบต่อตัวเองและผู้อื่น สังคมย่อมมีหลักประกันตั้งแต่จุดเริ่มต้น คือ เริ่มที่มโนธรรมสำนึกของผู้คิดดื่มสุรา การพัฒนา จิตไปด้วยคือมุ่งให้ผู้กระทำมีจิตสำนึกรับผิดชอบ ตักเตือนตนเองก่อนจะกระทำ เมื่อบุคคลมี จิตสำนึกรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนา สำหรับ เกณฑ์รวมที่ใช้ในการตัดสินใจ ได้แก่ หลักมหาปเทศ 4 ซึ่งเป็นการอธิบายถึงหลักใหญ่สำหรับอ้างอิง เพื่อสอบสวนเทียบเคียงได้พบว่า สุราเป็นสิ่งที่มิโทษมากกว่าคุณและขัดกับหลักการพัฒนา สติปัญญาของมนุษย์ตามหลักพุทธธรรม จึงนับเข้าในสิ่งที่ไม่ควรทำ ไม่ควรดื่ม คำสอนของ พระพุทธศาสนาไม่เคยสรรเสริญสิ่งที่ทำลายสติปัญญาของมนุษย์ แต่ตรงข้ามพระพุทธองค์ทรง สอนให้เว้นจากอบายมุขเหล่านั้น ส่วนการศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการดื่มสุราจากการศึกษา ในเรื่องนี้ พบว่า ในทางสังคมจะประกอบด้วยมาตรการส่วนบุคคล คือ การพิจารณาและแนะนำ ให้เห็นโทษการดื่มสุรา และมาตรการส่วนสังคม คือ การควบคุม การใช้กฎหมายและการลด ความต้องการ ส่วนแนวทางแก้ไขทางพุทธศาสนา คือ การแก้ไขตามหลักพระพุทธศาสนา คือ หลักอริยสัจสี่ และการแก้ไขตามแนวคิดพุทธจริยธรรม คือ การพิจารณาหาเหตุ ปัจจัย การ รักษาศีล การเจริญสติ และการประยุกต์ใช้อธิบาย 4 (พระครูนิวาสธรรมขันธ์ (เพียร ตปคุโณ), 2553)

สรุป

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การแก้ไขปัญหาการดื่มสุราเชิงพุทธบูรณาการ อันเป็นการนำ หลักธรรมและวิถีปฏิบัติในพระพุทธศาสนาเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาการดื่มสุราของนักศึกษาอย่างเป็นระบบ

1. สุราในพระพุทธศาสนาและหลักธรรมในการแก้ปัญหการดื่มสุรา ในทาง พระพุทธศาสนาถือว่า สุราคือน้ำเมาที่ดื่มเข้าไปแล้วทำให้ความจำได้หมายรู้วิปริตผิดเพี้ยนไป ขาดสติซึ่งเป็นอันตรายต่อตนเองและผู้อื่นจนถึงสังคมโดยรวมด้วย หลักธรรมในการแก้ไข ปัญหา คือ แก่ที่ต้นเหตุ คือการพัฒนาจิตใจให้สูงขึ้น ด้วยหลักไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ ปัญญา

2. ปัญหาและการแก้ปัญหาการดื่มสุราของนักศึกษานั้น ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มสุราของนักศึกษาคือ อิทธิพลจากเพื่อน การยอมรับจากกลุ่มเพื่อนที่ดื่มสุรา การอยากลอง การเข้าสังคม รวมไปถึงการส่งเสริมจากคนในครอบครัว ซึ่งส่งผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจ ซึ่งทางแก้ไขปัญหาคือการเลี้ยงดูของผู้ปกครองในครอบครัว ครูอาจารย์ในสถาบันการศึกษา ผู้ปกครองในสังคมในระดับชุมชนจนถึงระดับประเทศ ต้องดูแลรับผิดชอบร่วมกัน

3. วิธีการแก้ปัญหาการดื่มสุราเชิงพุทธบูรณาการของนักศึกษา ปัญหาการดื่มสุราเป็นปัญหาใหญ่ที่ต้องได้รับการแก้ไข เพราะมีนักศึกษาจำนวนมากได้รับผลกระทบจากการดื่มสุรา ซึ่งผู้วิจัยได้แก้ไขปัญหาการดื่มสุราของนักศึกษาโดยใช้หลักไตรสิกขา โดยเป็นการแก้ไขใน 2 ทาง คือ 1) การแก้ปัญหาที่ตัวนักศึกษาเอง ให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติตามหลักของไตรสิกขาด้วยตนเอง ให้มีพื้นฐานของคุณธรรมจริยธรรม ให้ได้สำรวจเรียนรู้จิตของตน มีประสบการณ์ด้วยตนเอง รู้จักตนเองมากขึ้น 2) การอบรมไตรสิกขาแก่ผู้ปกครองของนักศึกษา เพราะคนในครอบครัวมีความสำคัญมากแก่นักศึกษา เป็นขวัญและกำลังใจในการใช้ชีวิต เป็นแบบอย่างของที่จะหล่อหลอมให้ตัวของนักศึกษาเติบโตต่อไป งานวิจัยนี้เป็นการแก้ไขปัญหาการดื่มสุราของนักศึกษา ไม่ใช่การแก้ไขปัญหาการการติดสุราของนักศึกษา ซึ่งมีทั้งผู้ที่ไม่เคยดื่มสุราจะได้ไม่ดื่มสุราในอนาคต ผู้ที่เคยดื่มสุราแต่ไม่มากก็จะเลิกดื่มได้ ผู้ที่ดื่มมากก็จะดื่มน้อยลงจนถึงขั้นการเลิกดื่มจะเกิดผลดีในระยะยาว ทำให้เกิดความตระหนักในโทษภัยของสุราและมีจิตสำนึกที่ดี มีคุณธรรมนำทางในการดำเนินชีวิต

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 เนื่องจากสุรามีโทษมหันต์ สังคมจึงควรมีมาตรการควบคุมดูแลคนในสังคมไม่ให้เป็นผู้เสพติดสุรา อีกทั้งรัฐควรมีการกำกับดูแลน้ำเมาทุกชนิดให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพราะทุกวันนี้ปัญหาสุราในสังคมไม่ได้ลดน้อยลงเลย ยังคงมีอุบัติเหตุจากสุราตามท้องถนน มีอาชญากรรมทางสังคมที่ร้ายแรงเพราะสุราเป็นสาเหตุ อีกทั้งมีการเปิดสถานบันเทิงที่มีบริการสุราใกล้กับสถานศึกษาหลายแห่งอันเป็นการมอมเมานักศึกษาและเยาวชนผู้ที่จะก้าวเขามาเป็นกำลังขับเคลื่อนของชาติในอนาคตอีกด้วย

1.2 ควรมีการอบรมนักศึกษาโดยจัดทำเป็นหลักสูตรพุทธวิธีการแก้ปัญหาการตีมสุรา หลักของพระพุทธองค์มีการแก้ปัญหามีสู่ราที่มีประสิทธิภาพมาก เพราะไม่ก่อให้เกิดปัญหาซ้ำซ้อนขึ้นอีก เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม จึงควรประยุกต์วิธีการแก้ปัญหามาของพระพุทธองค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในสังคมด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้วิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกับหลักคำสอนหรือศีลอันเนื่องด้วยสุราในพระพุทธศาสนา เปรียบเทียบกับศาสนาอื่น ว่ามีความเหมือนหรือต่างกันอย่างไร ตลอดจนศึกษาถึงผลกระทบจากการล่องละเมิดศีลในแต่ละศาสนาเปรียบเทียบกับกันด้วย

2.2 ในงานวิจัยเล่มนี้ได้กล่าวถึงผลกระทบของน้ำเมาต่อการบรรลุนิพพานไว้อย่างพอสังเขป จึงควรมีการนำไปต่อยอดศึกษาอย่างจริงจัง เนื่องจากเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพระพุทธศาสนา เพราะมีผลกระทบเกี่ยวเนื่องกับเป้าหมายสูงสุดของพระพุทธองค์คือนิพพานด้วย

2.3 ควรมีการศึกษาผลกระทบของสุราที่เกี่ยวข้องด้วยเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น สุรากับปัญหาอาชญากรรมในสังคม หรือสุรากับอุบัติเหตุบนท้องถนน เพราะการศึกษาในลักษณะนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในสังคมได้ด้วย

2.4 การนำหลักไตรสิกขามาประยุกต์ใช้แก้ปัญหามีสู่ราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นวิธีที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหามีสู่ราได้ในทุกที่ เพราะรากเหง้าของปัญหานั้นล้วนเกิดขึ้นที่เดียวกันนั่นคือแรงขับของกิเลสภายใน ไม่ว่าจะเป็นบริบททางสังคมอย่างไรก็สามารถแก้ไขปัญหามีสู่ราได้ ฉะนั้น ผู้วิจัยที่มีความสนใจในการแก้ไขปัญหามีสู่ราในสังคมของท่านก็สามารถนำหลักไตรสิกขานี้ไปประยุกต์ใช้ได้

เอกสารอ้างอิง

บัณฑิต ศรไพศาล และคณะ. (2551). รายงานสถานการณ์สุราประจำปี พ.ศ.2551.

กรุงเทพมหานคร: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.

บัณฑิต ศรไพศาล, จุฑาภรณ์ แก้วมุงคุณ และ กมล วัฒนพร. (2553). รายงานสถานการณ์สุราประจำปี พ.ศ. 2553. เรียกใช้เมื่อ 24 ตุลาคม 2558 จาก [http:// www.cas.or.th](http://www.cas.or.th)

- พระครูนิวาทวีริยธรรม (เพียร ตปคุโณ). (2553). รูปแบบการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา มาแก้ปัญหาคาการดื่มสุรา. ใน วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขา พระพุทธศาสนา. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). (2551). พระไตรปิฎก: สิ่งที่ชาวพุทธต้องรู้. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย 2539. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มานิต นพอมรบดี. (2552). วิกฤตสังคมไทยปัญหาระดับชาติที่ต้องร่วมกันแก้ไข ตอน 1. เรียกใช้เมื่อ 15 ธันวาคม 2561 จาก <https://www.sanook.com/news/849997/>
- สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข. (2554). สถิติสาธารณสุข พ.ศ. 2554. นนทบุรี: กระทรวงสาธารณสุข.